T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2020/656
KARAR NO : 2020/719
KARAR TR: 23.11.2020

ÖZET: Davalı idarenin sorumluluk sahasında kalan yolda meydana gelen kaza nedeniyle oluştuğu öne sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

KARAR

Davacı : H.E.
Vekili : Av. İ.D.
Davalı : Lüleburgaz Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. Ö.S.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin 25.4.2017 tarihinde, bisikleti ile giderken bu yol ile ana cadde arasında bulunan deforme olmuş yağmur ızgaralarına bisikletinin tekerliğinin sıkışması nedeniyle takla atarak sol kolunun üzerine düşerek sol kolunun iki yerden kırılması üzerine üç gün hastanede kaldığı, iki adet kalıcıplatin takıldığı, ayrıca 27.5.2017 tarihine kadar istirahat verildiği, meydana gelen bu olayın bisiklet sürücüsünün kusurundan değil yol üzerine konulan yağmur ızgaralarının hiçbir standarta uymamasından, deforme olmasından, zamanında bakımının yapılmamasından, bozulduğunda tamirinin yapılmamasından, hizmet kusurundan kaynaklandığı,güvenliksiz yağmur ızgaralarını yapanın, deforme olduğunda, özelliğini yitirdiğinde tamir etmeyenin davalı belediye olduğu, tedavisinin halen sürdüğü, bugüne kadar yapılan tedavi giderlerini müvekkilinin ödediği, tam tedavisinin mümkün olmadığı, sürekli işgöremezlik ve geçici işgöremezlik durmunun söz konusu olduğu,oluşan kırık nedeniyle özel güvenlik görevini yapamaz hale geldiği,maluliyet oluştuğu, ömür boyu işsiz kalma. çalışamama ihtimali olduğu, ayrıcamüvekkilinin manevi zarar gördüğü, acı çekmiş olduğu, vücut bütünlüğünün ihlal edildiği ve yaralandığı, maddi ve manevi zararının karşılanması talebinin davalı tarafından reddedildiğinden bahisle, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 25.4.2017 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte maddi ve manevi tazminatın davalı idareden tahsiline, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin karşı tarafa tahmiline karar verilmesi istemleriyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

EDİRNE İDARE MAHKEMESİ: E:2017/1057 sayılı dosyasında "... 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca davanın görev yönünden reddine, ..." dair 10.10.2018 gün, K:2018/1142 sayılı kararına karşı yapılan istinaf kanun yolu başvurusunun İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Dokuzuncu Hukuk İdare Dava Dairesi'nce 15.1.2019 tarihinde reddine kesin olarak karar verilmiş ve kararın kesinleştiği anlaşılmıştır.

Davacı vekili aynı yöndeki taleple bu kez adli yargı yerinde dava açmıştır.

LÜLEBURGAZ 2. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: E:2019/101 sayılı dosyasında "... Dava, Hizmet kusuruna dayalı maddi ve manevi tazminat talebine ilişkindir.

Davacı tarafça anılan davanın öncelikle Edirne İdare Mahkemesi'nde 2017/1057 Esas sayılı dosyada açıldığı, Mahkemece 10/10/2018 tarihinde2018/1142 Karar sayısı ile verilen kararda davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine kararı verildiği, davacı tarafça süresi içinde kararın istinaf edildiği, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 9. İdare Dava Dairesi'nin 15/01/2019 Tarih 2018/1320 Esas ve 2019/47 Karar sayılı kararı ile istinaf yoluyla kaldırılması istenilen İdare Mahkemesi kararında kanunda sayılan kaldırma nedenlerinin bulunmadığı ve dilekçede ileri sürülen iddiaların da sözkonusu kararın kaldırılmasını sağlayacak nitelikte görülmediğigerekçesiyle başvurunun reddine dair temyiz yolu kapalı olmak üzere kesin olarak karar verildiği görülmüştür.

Mahkememizce mahallinde 14/06/2019 tarihinde keşif yapılmış, Traf. Pol. Mem. Bilirkşi İrfan Kaynak'ın vermiş olduğu 18/06/2019 havale tarihli raporunda sonuç olarak; " bu kazanın oluşumunda yolun yapım ve bakımından sorumlu olan Lüleburgaz Belediyesinin karayolları trafik yönetmeliği madde 16/a (yolun yapısını, trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmak zorundadır.) kuralını ihlal ettiğinden %75 (yüzde-yetmiş beş) kusurlu olduğu, diğer bisiklet sürücüsü Hakan Erniz'in ise; 2918 sayılı K.Y.T.K. Nın yer alan sürücülere ait kusurlardan 52/1-b (aracının hızını , aracın yük ve teknik özelliğine göre görüş , yol, hava ve trafik durumunun gerektirdiği şartlara uydurmamak) kuralını ihlal ettiğinden %25 (yüzde-yirmibeş) kusurlu olduğu" kanaatı bildirilmiştir.

Mahkememizce kusura ilişkin Adli Tıp Kurumu Trafik İhtisas Dairesi'nde rapor alınmış, sonuç olarak ' Davacı bisiklet sürücüsü Hakan Ernez idaresindeki bisiklet ile seyir halindeyken yola gereken dikkatini vermesi, görüş alanını kontrol altında bulundurarak seyrini müteyakkız bir şekilde sürdürmesi ve geniş olan yağmur suyu ızgaralarına karşı zamanında etkin tedbir alarak kazayı önlemeye çalışması gerekirken bahsedilen bu hususlara riayet etmemiş olup,

meydana gelen kazada tali kusurludur. Lüleburgaz Belediyesi olay mahalliyle ilgili kişi ya da kişiler taşıt ve yayalar için tehlike oluşacak şekilde açılmış olan yağmur suyu ızgaralarının gerekli bakım ve onarımlarını yapması gerekirken bahsedilen bu hususta özen göstermediği ve kazaya zemin hazırladıkları anlaşılmakla, meydana gelen olayda asli kusurludur. Davacı bisiklet sürücüsü Hakan Ernez'in %40/ (yüzde kırk) oranında kusurlu olduğu, Lüleburgaz Belediyesi ilgili kişi yada kişilerin %60 (yüzde altmış) oranında kusurlu olduğu kanaatini bildirir müşterek rapordur' denilmiştir.

Tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; Somut olayda, davacı tarafça, davalı Lüleburgaz Belediye Başkanlığı tarafından yağmur ızgaralarının gerekli bakımının ve tamiratının yapılmadığı, gerekli tedbirlerin alınmadığı, davalı tarafın hizmet kusuru nedeniyle davaya konu kazanın meydana geldiği ileri sürülmüştür.

Davalı Lüleburgaz Belediyesibir kamu tüzel kişiliği olup, işlem ve eylemleri kamusal nitelik taşır vekamu hizmeti görmektedir. Görevin hiç veya gereği gibi yerine getirilmemesi hizmet kusuru niteliğindedir.

Anayasa'nın 125/1.fikrası ile idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açık olduğu; 2577 sayılı İYUK 2-b bendinde, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan ihlal edilenler tarafından, idari yargı yerinde tam yargı davası açabileceği hüküm altına alınmıştır.

Kamu hizmeti görmekle yükümlü olan idareler kamu hizmeti sırasında verdikleri zararlardan dolayı özel hukuk hükümlerine tabi değildirler. Kamu tüzel kişilerinin yasalar tarafından kendilerine verilen görev ve yetkilerin kullanılması sırasında oluşan zararda niteliği itibari ile hizmet kusurundan kaynaklanan zararlar olduğu için bu zararların tazmini amacıyla 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunun 2. maddesine göre idari yargı yerinde tam yargı davası açılması gerekmektedir.

Hernekadar Edirne İdare Mahkemesince 2918 sayılı Kanun'un 110. Maddesi gereğince davanın görev yönündenreddine karar verilmiş ise de eldeki uyuşmazlık anılan yasa hükmü kapsamında kalmamaktadır. 2918 sayılı Yasa'nın 110. maddesine göre "işleteni veya sahibi devlet ve diğer kamu kuruluşlarıolan araçların sebep verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu kanundan doğan sorumluluk davaları Adli Yargı'da görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez.' 2918 sayılı KTK'nın 110. maddesinde yapılan değişiklikle, kamu araçlarının verdiği zararlar nedeniyle işletenin sorumluluğuna ilişkin olarak adli yargıda davanın görülmesi esası benimsenmiş ancakhizmet kusurundan kaynaklanan hukuki uyuşmazlıkların da bu kapsamda değerlendirileceğine yönelik herhangi bir ifadeye yer verilmemiştir. Yine, 2918 sayılı Kanunun 85. maddesinde açıkça belirtildiği üzere yasa motorlu araçların işletilmesinden doğan zararlar nedeniyle araç işleteninin hukuki sorumluluğunu düzenlemektedir. Oysa ki somut uyuşmazlıkta davacı taraf davalı Belediyeninhizmet kusuru bulunduğunu ileri sürmektedir.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 29.06.2016 tarih, 2014/1163 E. '2016/909 K: sayılı ilamında'....KTK'dan doğan sorumluluk davaları 85 ve devamı maddelerinde düzenlenen "motorlu aracın işletilmesinin' sonucu doğan zararlar nedeni ile "motorlu aracın işleteni ve bağlı olduğu teşebbüsün sahibinin' sorumlu olduğu davalardır. Yani KTK'nun 106. maddesi gereğince Devlet ve diğer kamu kuruluşlarına ait motorlu araçların işletilmesi nedeniyle araç işleticisi sıfatıyla (KTK'nun 85. maddesi gereğince) kamu idareleri ve kuruluşlarına karşı açılacaklar da dahil bütün araç sahibi ve işleticilerine karşı açılan davalar adli yargı kolunun görev alınana girmektedir. Buna karşın kamu idareleri ve kuruluşlarının trafik güvenliği ve düzenini sağlamak amacıyla gerek kendi kuruluş yasaları, gerekse 2918 sayılı KTK'na göre yürüttükleri hizmetlerin, kamu hizmeti niteliğini taşıması ve yukarıda sözü edilen KTK'da görevlendirilen kamu idare ve kuruluşlarının sorumluluklarına ilişkin herhangi bir düzenlemenin ayrıca KTK'da yer almaması dikkate alındığında, trafik düzeni ve güvenliği hizmetlerinden kaynaklandığı iddia edilen zararların tazmini istemiyle ilgili idarelere karşı açılan davalar idari yargı kolunun görev alanına girmektedir.' şeklinde karar verilmiştir .

6100 sayılı HMK'nın 114/1-b maddesi gereğince 'Yargı yolunun caiz olması' düzenlenmesine yer verilmiş olup, 115/2. maddede ise 'Mahkeme, dava şartı noksanlığını tespit ederse davanın usulden reddine karar verir' düzenlenmiştir.

Tüm bu yasal düzenlemeler ile Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararı bir arada değerlendirildiğinde; davanın konusunu oluşturan olayda davalı idarenin, hizmet kusuru bulunup bulunmadığını araştırma görevinin idari yargının görev alanında bulunduğu ve davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. Maddesi hükmünce İdari Yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği, HMK'nın 114/1-b maddesi gereğince yargı yolunun caiz olmadığı anlaşılmakla, HMK madde 115/2 gereğince davanın usulden reddine ..." dair 27.2.2020 gün, K:2020/160 sayılı kararına karşı istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 9. Hukuk Dairesi'nce E:2020/1433 sayı ile kaydedilen dosyada "... Somut uyuşmazlıkta bu davadan evvel davacı tarafından aynı konuda davalı idare aleyhine Edirne İdare Mahkemesinin 2017/1057 Esas sayılı dosyasından açılan tazminat davasında mahkemece davada adli yargının görevli olduğu yönünde karar verildiği ve bu kararın kesinleştiğianlaşılmaktadır.

Bu durumda mahkemece, aynı konuda açılan davada idare mahkemesi tarafından verilen kesinleşmiş görevsizlik kararı bulunduğu ancak açılan davada idari yargı yolunun görevli olduğu gözetilerek 2247 sayılı UMK'nın 19/1.maddesi gereğince önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilerek yargı yolu uyuşmazlığının çözümlenmesinin talep edilmesi, Uyuşmazlık Mahkemesi tarafından verilecek kararbeklenerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken davanın idari yargı yerinde görülmesi gerektiği gerekçesi ile usulden red kararı verilmiş olması doğru olmamıştır.

Bu nedenlerle davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulüne, HMK'nın 353/1-a-4. maddesi gereğince kararın kaldırılmasına, dosyanın yukarıda belirtilen şekilde işlem yapılmak üzere mahkemesine iadesine ..." dair 10.9.2020 gün, K:2020/3466 sayılı kararı üzerine Lüleburgaz 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nce E:2020/449 sayı ile kaydedilen dosyada Bölge Adliye Mahkemesi'nin kararı doğrultusunda dosyanın 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi kapsamında Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, ve Uyuşmazlık Mahkemesi kararının bekletici mesele yapılmasına 28.10.2020 tarihinde karar vererek aynı gün ve E:2020/449 sayılı yazı ile Mahkememize müracaat etmiş, başvuru 6.11.2020 tarihinde kayıt altına alınmıştır.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Burhan ÜSTÜN'ün Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 23.11.2020 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Asliye

Hukuk Mahkemesince, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Burak Cenk İLHAN'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı idarelerin sorumluluk sahasında kalan yolda bisiklet ile seyir halinde iken meydana gelen kazanın davalı idarenin hizmet kusurundan kaynaklandığından bahisle, uğranıldığı belirtilen zararın tazmin edilmesi istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde, "Bisiklet: (Değişik: 12/7/2013-6495/13 md.) Üzerinde bulunan insanın adale gücü ile pedal veya el ile tekerleği döndürülmek suretiyle hareket eden motorsuz taşıtlardır. Azami sürekli anma gücü 0,25 KW'ı geçmeyen, hızlandıkça gücü düşen ve hızı en fazla 25 km/saate ulaştıktan sonra veya pedal çevrilmeye ara verildikten hemen sonra gücü tamamen kesilen elektrikli bisikletler de bu sınıfa girer." denilmiş; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmanın, gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmanın Belediye Trafik birimlerinin görev ve yetkileri arasında olduğu belirtilmiştir.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca, can ve mal güvenliği yönünden; karayollarında trafik düzeninin sağlanması ve trafik güvenliğini ilgilendiren hususlarda alınacak tedbirler ile ilgili olarak, Yönetmelikte düzenlenmesi işaret edilen ve gerekli görülen diğer hükümleri ve bunların uygulanmasına ait esas ve usulleribelirlemek amacıyla çıkarılan Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin, 3. maddesinde bisiklet tanımına da yer verilmiş; 35. maddesinde, Motorsuz Taşıtların Tescilinde uygulanacak esasların neler olduğu belirtilmiş; "Hız Sınırları" başlıklı 100. maddesinde ise, motorlu ve motorsuz bisikletlerin yerleşim yeri içinde, dışında hangi hızda seyredebilecekleri kurala bağlanmış ve otoyollara giremeyecekleri ifade edilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Kanun'un 19.1.2011 günlü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nce yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158. maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158. maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda,2918 sayılı Kanun'un 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Lüleburgaz 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin başvurusunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Lüleburgaz 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 23.11.2020 gününde Üye Ahmet ARSLAN'ın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Burhan	Şükrü	Mehmet	Birol
ÜSTÜN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Aydemir	Nurdane	Ahmet
TUNÇ	TOPUZ	ARSLAN

KARŞI OY

İdarenin kendi kuruluş kanununda belirlenen ve 2918 sayılı Kanun'da tekrarlanan görevlerinden, yani; yol yapım, bakım, işletme, trafik güvenliğini sağlama şeklinde yürütülen kamu hizmetlerinden kaynaklanan hukuki sorumluluğunun idare hukuku ilke ve kurallarına göre belirlenmesi; uyuşmazlığın, özel hukuktaki araç işletenin hukuki sorumluluğundan değil, davalı idare tarafından görevlerinin tam ve eksiksiz yerine getirilmediği, dolayısıyla yürütülen hizmetlerin kusurlu işletildiği, meydana gelen zararda hizmet kusuru bulunduğu iddiasından kaynaklanması karşısında uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görevinde bulunduğu sonucuna ulaşıldığından, uyuşmazlığın çözümünde adli yargıyı görevli kabul eden çoğunluğun kararına katılmıyorum. 23.11.2020

ÜYE
Ahmet ARSLAN